
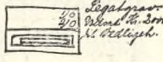

Gravstens Hænde- nummer	Kvæter, Læse eller Nidring	Rude, Linde eller Bælte	Gra- vens No. i Roden eller Bæltet	Gravstedets		Heri ligger begravet			Rangfølge af Tiden for Erhvervelse og Fortnyelse af Retten til:			Graven maa atfer tages i Brug fra (her & Der)	Overført til nyt Folio	Anmærkning Eventuel Indtegning af Klædes Plads i Gravestedet, Rejsemønstret om Footing af Træe et lign. samt officielle Oplysninger om Aftale	
				Ejer (Navn og Adresse)	Plac og Dato for Begravet- sen	Navn og Stilling	Ålder	Sidste Bopæl	Gravet	Monument	Ølter				
131	20	I	19	1	3	Olsson, Johannes Hjulsberg Horn, Jørgen Skelvinge	2/12-1912	Larsen, Anna, Børn	2	Hjulsberg	luk	1927	ingen	1928	
132			20	2	6	Thomsen, Jørgen Hjulsberg	1/2-1916 10/1-1922	Jepsen, Ellen, Børn -- Jørgen, Soldat	10 19	Hjulsberg Nørhøje	luk luk	1950 -	eigen	1926 1931	
133							10/10-1916	Jepsen, Karen, Hustru	46	Hjulsberg	luk			1931	
134			21	3	9	Olsson, Jørgen Hjulsberg	5/16-1917	Andersen, Peder, Altm.	78	Hjulsberg	luk	2017	ingen	1938	
135							b				-				Ikke Gravplads ma kun medbringe Jern den den og Hustru.
136							15-1919 12-1921	Andersen, Rosmin, Tjush. -- Peter, Børn	18 10	Petersborg	luk luk	- -		1940 1934	
137			22	2	6		a	Bjævet, fra 1935 tilagt B.I. 23 som Gravplads							
138							b	Bjævet, fra 1935 tilagt B.I. 23 som Gravplads							

19.

Protokollering af Begravelser.

At Fødsler og Dødsfald har skullet protokolleres er en saare velkendt Sag; der er vel intet voksent Menneske, som ikke har følt, hvad denne Registrering af de Levende har kunnet betyde med Hensyn til Brug af Tid og Papir. At ogsaa de Begravede har skullet registreres er straks noget nyere, og for enkelte Kirkegaarde er det noget saa helt nyt, at det knapt nok endnu er kendt. I hvert Tilfælde er det ikke længe siden, at Forfatteren har staaet overfor Kirkegaarde, hvor en saadan Registrering ikke fandt Sted, — og at den mangfoldige Steder er foregaaet paa meget primitiv Vis er tidligere flere Gange paavist i dette Tidsskrift (se „V. K.“ I Side 9 ff., IV Side 33 m. fl.).

Efter Kirkegaardsloven af 1922 og Den kgl. Anordning af 1927 skal nu enhver Registrering af Begravelserne ske i en Protokol, der er autoriseret af Provsten, og uanset at ingen bestemt Protokoltype er foreskrevet, har Kirkeministeriet i sit Cirkulære af 12. December 1927 godkendt den af „Forening for Kirkegaardskultur“ udgivne Protokol som fyldestgørende i denne Henseende. Paa ovenstaaende Illustration vil man finde en Side af denne Protokol, saaledes som den kan komme til at se ud, naar den er brugt.

I Protokollen skal Begravelserne indføres med den Tid, paa hvilken de har fun-

det Sted, og ved denne Indførelse skal Dagen for Jordfæstelse (eller Ligbrænding) altid angives som Begravelsesdagen, – dog skal der tillige ske Notering om eventuel tidligere stedfunden Jordpaakastelse. Endvidere indføres i Protokollen den Afdødes fulde Navn, Stilling og Alder, ligesom hans „Kaldenavn“, hvis han i Folkemunde har baaret et saadant, maa indføres, og navnlig maa dette findes i Registeret. Den Begravedes Plads paa Kirkegaarden opnoteres med det Nummer (Litra, Afdeling og Nummer), der svarer til Pladsen paa Kirkegaarden og Kirkegaardskortet. I Forbindelse med Protokollen føres et Register over de Begravede, og et saadant findes foran i den nævnte Kirkegaardsprotokol. For større Kirkegaarde, der maa benytte flere Protokoller til Afdelinger o. l., bør der tillige føres et Kartotek, saa at man til enhver Tid, let og bekvemt, vil kunne finde ud af, hvor enhver, der bliver spurgt efter, ligger begravet. Register over Vedligeholdelser o. s. v. maa ikke føres paa de samme Kort som Begravelserne, men maa have deres eget Kartotek og Bogholderi.

Naar der nedsættes Urner i Gravsteder, skal ogsaa dette indføres i Kirkegaardsprotokollen, selv om Jordpaakastelse har fundet Sted andetsteds. For Urner saavel som for store og smaa Kister (til Voksne og Børn) samt for enkelt eller dobbelt Dybde for Nedsættelse af Kister eller Urner benyttes særlige Tegn. En stor Rektangel betyder dobbelt, en mindre enkelt Dybde, og er der nedsat 2 ovenpaa hinanden, kan Pladsen gives 4 Kryds o. s. v. (se Fig. 19). Indførelsen herom sker i Rubriken yderst tilhøjre. Her indføres ogsaa Kistens Plads i Gravstedet m. m.

En rigtig og omhyggelig ført Protokol er af største Værdi for Kirkegaardene, naar der bliver Tale om stærk Belægning; og man vil ofte gennem Protokollen kunne afværge Udvidelser eller Nyanlæg, nemlig ved at indtage de hjemfaldne Grave, som Protokollen udviser. Anskaffelsen af Protokoller, der kan holde i en længere Aarrække, er derfor ingen Luksus, men en saare økonomisk Foranstaltning. Det kan oplyses, at Foreningens Protokol er beregnet for 80 Aars Anvendelse og ca. 1000 Grave. Prisen er Kr. 55,00 pr. Sæt (2 Stk.).

Romerske Kirkegaarde.

(Fortsat fra Side 16).

Af Bibliotekar Hans Aage Paludan.

„Brister, alle Helgengrave!
Herrens Røst i Dæmring sval
Lyder i de Dødes Have,
Skaber Lys i Skyggedal“.

Denne Strofe fra Hjemmet faldt os ind i Katakombernes Mørke og ved Modsætningen, naar man ser Italiens mange smukke *katholske Kirkegaarde*, lyse og venlige, ikke stenøde som saa mange franske. Den monumentale Type i Rom er *Campo Verano* ved Basilicaen San Lorenzo udenfor Murene paa Vejen ud til Tivoli. Denne Kirkegaard udmærker sig ved sin Højskov af aarhundredgamle Cypresser, men har dog et lyst Præg, og er væsentlig som de almindelige monumentale Kirkegaarde i Syden, hvor Kapeller med evigt brændende Lamper vexler med Monumenter, der viser den Afdøde (eller de sørgende Efterlevende) staaende i fuld civil Dragt eller Uniform med alle Ordener, ogsaa Børn i moderne Børneudstyr, mærkeligt virkende midt i Blomsterfloret, der med Syrener, Roser, Hortensier, Camelier, Weigelia, Oleandre breder sig mellem Stenene. Man vil ogsaa her ligesom forlænge deres Nærværelse,